

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 213/2026
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћај из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Илића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.302/23 од 03.06.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.109/25 од 19.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Илића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.302/23 од 03.06.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.109/25 од 19.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.302/23 од 03.06.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћај из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 бр.109/25 од 19.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Врању К.бр.302/23 од 03.06.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стојан Илић, због „повреде закона из члана 438.ЗКП“, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног

ослободи од оптужбе и одлучи да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда, а окривљеном се признају нужни издаци које је имао у овом поступку.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 438.ЗКП, без навођења става и тачке наведеног члана, али из образложења захтева произилази да суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер наводи да образложење другостепене пресуде садржи само препис изведених доказа, али не садржи и њихову оцену.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву се наводи и да нису дати одговори на наводе из жалбе, на који начин се истиче и повреда одредбе члана 460. ЗКП.

Такође се захтевом истиче и да читач саобраћајне дозволе за теретно возило указује да су у камиону предвиђена три места за седење и да нема места за стајање на возилу, те да се било какав пропуст у настанку незгоде може приписати једино возачу теретног возила. Према ставу браниоца у конкретном случају има и одговорности оштећеног, као и сведока, који се небезбедно превозио. Наиме, за тежу последицу ни у ком случају не може одговорати окривљени, јер је она настала управо због радњи које су предузимала друга лица, почев од возача камиона, па преко других лица која су се возила на задњем делу камиона на месту које за то није било предвиђено.

Оваквим наводима браниоца окривљеног се суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости

окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стојана Илића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.